

تأثیر عوامل قیمتی و غیرقیمتی بر سطح زیر کشت چغندرقند در استان خراسان

The effects of price and non- price factors on sugar beet cultivation area in Khorasan province

محمد قربانی^۱ و سیاوش دهقانیان^۱

م. قربانی و س. دهقانیان. ۱۳۸۵ تأثیر عوامل قیمتی و غیرقیمتی بر سطح زیر کشت چغندرقند در استان خراسان. چغندرقند ۲۲(۱): ۱۱۳-۱۰۱.

چکیده

در این مقاله عوامل قیمتی و غیرقیمتی مؤثر بر سطح زیر کشت چغندرقند با استفاده از الگوی لگاریتمی و داده های مقطع زمانی ۱۹۵ تولید کننده چغندرقند استان خراسان در سال ۱۳۸۲ که براساس روش نمونه گیری تصادفی طبقه بندی شده انتخاب شده اند، بررسی شده است. نتایج مطالعه نشان داد که عیار چغندرقند، نوع بذر مصرفی، عملکرد چغندرقند در سال قبل و نوع سیستم آبیاری بیشترین تأثیر مثبت و فاصله مزرعه تا مراکز تبدیل و سن کشاورزان بیشترین تأثیر منفی بر سطح زیر کشت چغندرقند داشته اند. با توجه به یافته ها، مکان یابی مناسب واحدهای فرآوری، بازنگری در مأموریت های ترویجی و تدوین نسخه های ترویجی مطلوب با قدرت تأثیر گذاری بالا، توزیع بذر های اصلاح شده پلی ژرم با قدرت تولید عیار بالاتر، قیمت گذاری مناسب براساس عیار و میزان تفاله تولیدی به عنوان راهکار های رفع مشکل در قالب این مطالعه پیشنهاد می شود.

واژه های کلیدی: الگوی لگاریتمی، چغندرقند، خراسان، سطح زیر کشت، عوامل قیمتی و غیرقیمتی، نمونه گیری تصادفی

کاهش سطح زیر کشت آن نیز منجر شده است (دهقانیان و همکاران ۱۳۸۲ a,b). در حالی که عوامل غیر قیمتی نیز بر سطح زیر کشت چغندر قند مؤثر است و عوامل مؤثر بر تصمیم گیری زارعین به کشت محصول چغندر قند با عوامل مؤثر بر میزان سطح زیر کشت این محصول یکسان نیستند. سودآوری نسبی، سهم درآمد مزرعه از کل درآمد، عیار چغندر قند، تعداد نیروی کار خانوادگی، داشتن ماشین آلات کشاورزی، سهم زمین آبی از کل زمین‌ها، مقدار چغندر کاری در سال گذشته و فاصله مزرعه تا کارخانه از جمله متغیرهایی هستند که بر روی سطح زیر کشت چغندر قند مؤثر می‌باشند (سلامی و عین‌اللهی ۱۳۸۰). به نظر می‌رسد در شرایط فعلی انگیزه لازم برای تولید کنندگان در زمینه افزایش سطح زیر کشت و تولید کاهش یافته است که این مساله در نهایت فرایند تبدیل را مختل و یا حداقل، انگیزه‌ها را تضعیف می‌کند.

سطح زیر کشت محصولات کشاورزی متأثر از عوامل مختلفی است که برخی از آن‌ها قابل کنترل و برخی دیگر غیرقابل کنترل می‌باشد. عوامل قابل کنترل به دو دسته، عوامل قیمتی و عوامل غیرقیمتی تقسیم می‌شوند. از مجموعه عواملی قیمتی؛ قیمت محصولات کشاورزی و نهادهای مربوط به آن نقش بسیار مهمی را در اقدام به کشت و یا گسترش سطح زیر کشت ایفا می‌کند (Shephard 1970, Crawford 1980, Cheng and Caps 1988).

مقدمه

قند و شکر یکی از مؤلفه‌های مهم رژیم غذایی انسان است (آشگر طوسی؛ ۱۳۶۸). استان خراسان یکی از قطب‌های مهم تولید چغندر قند محسوب می‌شود. مناطق مهم کشت و تولید چغندر قند بخش‌های شمالی و مرکزی است که از جهت نوع خاک و شرایط اقلیمی بسیار مناسب است. تولید چغندر قند علاوه بر ایجاد درآمد، از نظر اشتغال زائی بهویژه در مراحل بازاریابی و فرآوری نیز حائز اهمیت است. افزایش تقاضا برای این محصول توأم با کمبود تولید داخلی، به واردات شکر منجر شده است، به نحوی که سالانه مقدار قابل توجهی ارز (حدود ۳۵۰ میلیون دلار) صرف واردات این محصول می‌شود. به منظور دستیابی به خودکفایی در زمینه تولید قند و شکر، ضرورت دارد علاوه بر سرمایه‌گذاری‌های کافی در صنعت شکر، افزایش ظرفیت کارخانه‌های قند و نوسازی فن‌آوری، امکانات تولید محصول چغندر قند نیز مهیا شود (موسی‌نژاد و باونده ایمان‌دوست ۱۳۷۳). به همین دلیل یکی از سیاست‌های دولت، افزایش تولید داخلی به منظور خودکفایی نسبی این محصول است. بنابراین دولت در چند سال گذشته، عمدهاً با افزایش قیمت و اتخاذ سیاست‌های قیمت تضمینی و بیمه محصول چغندر قند تلاش کرده است تا سطح زیر کشت و در نتیجه تولید چغندر قند را در کشور افزایش دهد. متأسفانه اتخاذ چنین سیاست‌هایی نه تنها سطح زیر کشت چغندر قند را افزایش نداده، بلکه حتی به دلایلی نامشخص به

مواد و روش‌ها

الگوی تجربی: در این مطالعه به منظور بررسی عوامل قیمتی و غیرقیمتی مؤثر بر گسترش سطح زیرکشت چندرقند از الگوهای مختلف ازجمله کاب - داگلاس (لگاریتمی)، خطی و ترانسندنتال استفاده شد. نتایج مربوط به آزمون‌های F مقید (آزمون انتخاب بین دو الگوی لگاریتمی و ترانسندنتال که حکایت از بهتربودن الگوی لگاریتمی داشت) و نیز مک‌کینون (آزمون انتخاب بین دو الگوی لگاریتمی و خطی که حکایت از برتری الگوی لگاریتمی داشت) حاکی از بهتربودن الگوی لگاریتمی بوده است. برای بررسی خطای تصريح از آزمون رمزی استفاده شده است که نتایج نشان داد در الگوی لگاریتمی خطای تصريح وجود ندارد. بنابراین با توجه به آزمون‌های انتخاب الگوی لگاریتمی انتخاب و به شکل زیر با استفاده از روش OLS(Ordinary Least Squares) برآورد شده است (Amemyia 1985, Green 1993):

$$Lny = Ln\alpha + \sum_{i=1}^7 \beta_i LnZ_i + \sum_{j=1}^5 \beta_j D_j$$

که در آن:

Ln = علامت لگاریتم طبیعی

y = سطح زیرکشت چندرقند (هکتار)

Z_1 = سن چندرکار (سال)

Z_2 = تحصیلات چندرکار (سال)

Z_3 = سابقه اشتغال به کار کشاورزی (سال)

D_1 = متغیر مجازی مالکیت اراضی (شخصی = ۱ و سایر = ۰)

قیمت یکی از مهمترین عوامل مؤثر در فرآیند تولید محصولات کشاورزی محسوب می‌شود، به نحوی که علاوه بر افزایش سطح زیرکشت، می‌تواند به افزایش تولید نیز منجر شود. از سوی دیگر با شکل‌گیری رقابت غیرقیمتی (Crawford 1998)، بحث عوامل غیرقیمتی نیز مطرح می‌شود که می‌تواند نقش ویژه‌ای در افزایش سطح زیرکشت و حتی اقدام به کشت محصولات کشاورزی داشته باشد. در این مجموعه متغیرهای مختلفی قرار می‌گیرند که مهم‌ترین آن ویژگی‌های مزرعه، کشاورز و محصول می‌باشند. این عوامل نیز می‌توانند با تأثیرگذاری بر روی برخی مؤلفه‌ها مانند ریسک‌گریزی، قابلیت کشت محصولات، میزان تلاش و انگیزه تولید به افزایش سطح زیر کشت و به تبع آن افزایش تولید محصولات کشاورزی منجر شوند. بنابراین به طور خلاصه می‌توان گفت که در ارزیابی‌های مربوط به سطوح زیرکشت برخلاف الگوهای تجربی مانند نرلاو (Nerlove 1965) که قیمت مهم‌ترین متغیر وارد در الگو بوده، باید به عوامل غیرقیمتی نیز توجه داشت و آن‌ها را در الگوهای تجربی دخالت داد. با توجه به مطالب فوق ضرورت دارد مطالعه‌ای برای شناخت عوامل قیمتی و غیرقیمتی مؤثر بر سطح زیرکشت چندرقند صورت گیرد تا در نهایت به ارائه راهکارهایی برای افزایش سطح زیرکشت و در نتیجه تولید چندرقند منجر شود.

۱۳۸۲ انتخاب شده است. آمار و اطلاعات مورد نیاز پس از جمع‌آوری با بهره‌گیری از نرم‌افزار SPSS مورد تحلیل قرار گرفت.

$D_2 = \text{متغیر مجازی نوع بذر مصرفی} (\text{پلی} \cdot \text{ژرم} = 1 \text{ و} \\ \text{منوژرم} = 0)$

$D_3 = \text{متغیر مجازی روش کاشت} (\text{مکانیزه} = 1 \text{ و} \text{سنتی} = 0) \\ = \text{سیستم آبیاری} (\text{مدرن} = 1 \text{ و} \text{سنتی} = 0)$

$Z_4 = \text{متوسط عملکرد محصول چندرقند در سال قبل} \\ = \text{فاصله تا کارخانه} (\text{کیلومتر})$

$Z_5 = \text{قیمت محصول رقیب} (\text{بنیه}) \\ Z_6 = \text{عيار چندرقند} (\text{درصد}) \text{ به عنوان شاخصی از قیمت} \\ \text{چندرقند}$

$D_5 = \text{بهره‌گیری از توصیه‌های ترویجی} (\text{بلی} = 1 \text{ و} \\ \text{خیر} = 0)$

$\alpha, \beta_i (i = 1, \dots, 7), \beta_j (j = 1, \dots, 4)$
الگوی رگرسیون می‌باشد که باید برآورد شوند.

علل عدم گسترش کشت چندرقند از دیدگاه تولیدکنندگان: در ارتباط با علل و عوامل مؤثر بر عدم توسعه کشت چندرقند می‌توان به دو مجموعه عوامل قیمتی و غیرقیمتی اشاره کرد. اگرچه نقش عوامل قیمتی در توسعه چندرقند مؤثر است، اما عوامل غیرقیمتی نیز نقش ویژه‌ای بر این مهم دارند. جدول (۱) دیدگاه کشاورزان چندرکار در ارتباط با ادلہ عدم گسترش کشت چندرقند را نشان می‌دهد. براساس جدول یک، ۱۱/۴ درصد از چندرکاران قیمت پائین چندرقند، ۸/۵ درصد قیمت بالای محصولات رقیب، ۱۲/۵ درصد عدم وجود کارخانه‌قند در منطقه، ۵/۹ درصد دوری کارخانه قند، ۵/۴ درصد عدم مرغوبیت اراضی برای تولید چندرقند، ۱۴/۴ درصد کمبود آب آبیاری، ۷/۹ درصد گسترش بیماری‌ها و آفات چندر، ۱۰/۸ درصد عدم وجود شبکه حمل و نقل مناسب،

داده‌ها - در این مطالعه آمار و اطلاعات موردنیاز شامل اطلاعات مربوط به نهاده‌ها و ستاده‌ها از طریق تکمیل پرسشنامه جمع‌آوری شده است. جامعه آماری تولیدکنندگان چندرقند استان خراسان بوده است. به منظور انتخاب نمونه‌ها، از روش نمونه‌گیری طبقه‌بندی شده استفاده شد و معیار طبقه‌بندی، شرایط آب و هوایی استان (سه طبقه آب و هوایی سرد، گرم و معتدل) بوده است. تعداد نمونه‌ها در طبقات سه‌گانه آب و هوایی سرد، گرم و معتدل به ترتیب ۹۵، ۴۸ و ۶۵ نفر برآورد شده است. بنابراین، تعداد کل نمونه‌ها شامل ۱۹۵ کشاورز تولیدکننده چندرقند می‌باشد که از هفت شهرستان استان خراسان (۳۵ روستا) در سال

قرار داده و خرید محصول را به انحصار خود در می‌آورند. در واقع دولت‌ها مانند خریدار وارد بازار می‌شوند. نوع دوم قیمت تضمینی است که بر پایه آن دولت به عنوان خریدار نرخ خرید خود را در بازار محصول اعلام می‌کند، و فروشنده می‌تواند کالایش را به خریداری که ترجیح می‌دهد بفروشد. نتیجه این که قیمت تضمینی محصولات کشاورزی از مهم‌ترین مباحث مطرح در اقتصاد است و در بین سیاست‌های حمایتی مورد استفاده در بخش کشاورزی نیز از جایگاه ویژه‌ای برخوردار می‌باشد. باتوجه به این مهم در این مطالعه دیدگاه کشاورزان چغندرکار در ارتباط با نقش و تأثیر آن بر تولید و ریسک‌گریزی مورد بررسی قرار گرفته که نتیجه آن در جدول (۲) ارائه شده است.

اطلاعات جدول ۲ نشان می‌دهد که ۲۴/۶ درصد از کشاورزان چغندرکار معتقد‌ند که قیمت تضمینی به افزایش تولید چغندر منجر می‌شود، درحالی که به ترتیب ۱/۶ و ۷۳/۸ درصد از آن‌ها بر بی‌تأثیربودن و نیز تأثیر منفی آن بر فرایند تولید چغندرقند تأکید داشته‌اند. در ارتباط با تأثیر قیمت تضمینی بر ریسک‌گریزی به ترتیب ۱۳/۹، ۳۲/۳ و ۵۳/۸ درصد از کشاورزان معتقد‌ند که اثر آن بر ریسک‌گریزی خشی، افزایش و کاهش می‌باشد. به عبارت دیگر قیمت تضمینی به کاهش ریسک‌گریزی کشاورزان چغندرکار منجر می‌شود. نتیجه این که در مجموع قیمت تضمینی کاهش تولید (انگیزه تولید) و کاهش ریسک‌گریزی را در برخواهد داشت

۱۴/۹ درصد هزینه بالای تولید به ویژه نیروی کار و ۸/۲ درصد کمبود نیروی کار را به عنوان مهم‌ترین عوامل مؤثر بر عدم توسعه کشت چغندرقند ذکر کردند. براساس این نظرخواهی مهم‌ترین عامل عدم توسعه کشت چغندرقند به ترتیب هزینه بالای تولید به ویژه نیروی کار، کمبود آب آبیاری، دوری کارخانه قند و قیمت پایین چغندرقند می‌باشد.

نگرشی بر دیدگاه چغندرکاران در ارتباط با سیاست‌های حمایتی: در این بخش دیدگاه کشاورزان در ارتباط با سیاست‌های حمایتی قیمت تضمینی، بیمه و نقش آن بر فرآیند تولید و ریسک‌گریزی کشاورزان مورد بررسی قرار گرفته است.

سیاست قیمت تضمینی: یکی از مهم‌ترین سیاست‌ها و اقدامات به کار برده شده توسط دولت‌ها، سیاست قیمت‌گذاری کالاهای می‌باشد. به طور کلی قیمت‌ها در اقتصاد نقش دو جانبی دارند. از یک طرف مصرف‌کنندگان تصمیمات مصرفی خود را بر مبنای آن‌ها اتخاذ می‌کنند و از طرف دیگر تولیدکنندگان با در نظر گرفتن قیمت‌های جاری برنامه تولید دوره بعد خود را تنظیم می‌کنند. به طور کلی سیاست‌های قیمت‌گذاری به دو شیوه مشخص اجرا می‌شود: یکی قیمت‌گذاری تثبیتی و دیگری قیمت تضمینی. در حالت قیمت تثبیتی، دولت‌ها حمایت از مصرف‌کننده را مورد هدف

جدول ۱ دلایل عدم گسترش کشت چغندرقند از دیدگاه تولیدکنندگان

Table 1 Reasons for lack of expansion of sugar beet cultivated area from producers' opinion

درصد Percent	فراوانی Frequency	دلایل Reasons
11.4	146	قیمت پایین چغندر قند Low price of sugar beet
8.5	109	قیمت بالای محصولات رقیب High price of competitive products
5.9	75	عدم وجود کارخانه قند No existence of sugar factory
12.5	160	دوری کارخانه قند High distance from sugar factory
5.4	70	عدم مرغوبیت اراضی برای تولید چغندرقند No suitable of lands for sugar beet production
14.4	185	کمبود آب آبیاری Inadequate water for irrigation
7.9	101	افزایش بیماری ها و آفات چغندر قند Increase of sugar beet's pests and diseases
10.8	137	عدم وجود شبکه حمل و نقل مناسب Lack of suitable transportation network
14.9	109	هزینه بالای تولید به ویژه نیروی کار High production cost, specially labor
8.2	106	کمبود نیروی کار Inadequate labor
100	1279*	کل Total

* عدم همگونی تعداد نمونه ها و مجموع فراوانی ها (ردیف کل) ناشی از پاسخگویی یک نفر به چند گزینه می باشد.

*Inequality of samples number and sum of frequencies (total row)is the result of response of each person to several alternatives.

جدول ۲ دیدگاه کشاورزان چندر کار در ارتباط با تأثیر قیمت تضمینی بر تولید چندر و ریسک گریزی

Table 2 Opinion of sugar beet farmers in relation to the effect of guarantee price on production
of sugar beet and risk aversion

درصد Percent	فراوانی Frequency	نوع تأثیر بر تولید: بی تأثیر
1.6	3	No effect
24.6	48	Increase
73.8	144	Decrease
		Risk aversion:
		بی تأثیر
32.3	63	No effect
13.9	27	Increase
53.8	105	Decrease

گرفت که ماحصل این نظرسنجی در جدول سه گزارش شده است. اطلاعات جدول ۳ نشان می‌دهد که درصد از کشاورزان چندر کار معتقد به تأثیر مثبت آن بر تولید، $\frac{73}{3}$ درصد از آنها معتقد به تأثیر منفی آن بر ریسک گریزی و $\frac{68}{7}$ درصد از آنها معتقد به تأثیر مثبت آن بر کاهش مصرف نهاده‌ها می‌باشد. با توجه به اطلاعات مذکور، فرضیه فوق مورد تأیید قرار گرفته است. با وجود این، درصدی از کشاورزان آن را مورد تأکید قرار نداده‌اند، که عمدتاً "ناشی از نوع عملکرد و سازوکار اجرایی بیمه چندر قند" است.

سیاست بیمه: بیمه محصولات کشاورزی یکی از سیاست‌های مهم در بخش کشاورزی است. از نظر تئوری، این سیاست می‌تواند در فرآیندهای تولید، تخصیص نهاده‌ها و ریسک‌گریزی نقش چندگانه داشته باشد. بیمه می‌تواند به افزایش تولید، مصرف کمتر نهاده‌های کشاورزی و در نتیجه کاهش هزینه‌های تولید و بالاخره کاهش ریسک‌گریزی منجر شود (قربانی ۱۳۸۳). با توجه به این موضوع، نگرش کشاورزان چندر کار در ارتباط با تأثیر بیمه بر تولید، تخصیص نهاده‌ها و نیز ریسک‌گریزی مورد بررسی قرار

جدول ۳ دیدگاه کشاورزان چندرکار در مورد تأثیر بیمه بر تولید چندر، مصرف نهاده‌ها و ریسک‌گریزی

Table 3 Opinion of sugar beet farmers in relation to the effect of insurance on production of sugar beet, use of inputs and risk aversion

درصد Percent	فراوانی Frequency	نوع تأثیر بر Type of effect on تولید: تولید
15.5	30	بی تأثیر No effect
53.4	104	افزایش Increase
31.2	61	کاهش Decrease
		صرف نهاده‌ها: مصرف نهاده‌ها
12.9	25	بی تأثیر No effect
18.4	36	افزایش Increase
68.7	134	کاهش Decrease
		ریسک گریزی: ریسک گریزی
19	37	بی تأثیر No effect
7.7	15	افزایش Increase
73.3	143	کاهش Decrease

مهمترین عوامل مؤثر بر گسترش کشت چندرقند در استان خراسان می‌باشند. از مجموعه این متغیرها، دو متغیر سن چندرکار و فاصله تا کارخانه‌قند با تأثیر منفی ارزیابی شده‌اند. متغیرهایی مانند سابقه کار کشاورزی، قیمت پنبه و توصیه‌های ترویجی به لحاظ آماری معنی‌دار نبوده‌اند.

عوامل قیمتی و غیرقیمتی مؤثر بر سطح زیرکشت چندرقند: نتایج حاصل از برآورده‌گو (جدول ۴) نشان می‌دهد که عواملی مانند تحصیلات، نوع مالکیت اراضی، نوع بذر، روش کاشت، نوع سیستم آبیاری، عملکرد سال قبل چندرقند، عیار چندرقند، سن کشاورزان و فاصله تا کارخانه از

به عبارت دیگر واحدهایی که از بذور پلی‌ژرم بهره گرفته‌اند سطح زیرکشت چندرقند آن‌ها به اندازه ۳۳۹/۰ درصد بیش از واحدهایی بوده است که از بذور منوژرم استفاده کردند. این مسأله عمدتاً به دلیل عملکرد بالاتر بذور پلی‌ژرم می‌باشد که توسط متخصصین مورد تأیید می‌باشد. روش کاشت مکانیزه نیز از دلایلی بوده است که بر سطح زیر کشت چندرقند مؤثر می‌باشد. واحدهایی که از روش کشت مکانیزه بهره گرفته‌اند به اندازه ۱۰۸۶/۰ درصد، سطح زیرکشت چندر آن‌ها بیش از واحدهایی بوده که از روش‌های سنتی کشت بهره گرفته‌اند بنابراین کشت مکانیزه علاوه بر ایجاد زمینه‌های افزایش عملکرد و سهولت عملیات داشت، موجبات کاهش هزینه‌های تولید را نیز فراهم می‌آورد که از انگیزه‌های بسیار مهم در فرآیند تولید محسوب می‌شوند.

در واحدهایی که در آن‌ها آبیاری تحت فشار (مدرن) به کار گرفته شده میزان سطح زیرکشت چندرقند به مقدار ۵۴۲/۰ درصد بیشتر از واحدهایی است که از آبیاری سنتی بهره گرفته‌اند. در واقع آبیاری تحت فشار یکی از اجزای مکانیزاسیون کشاورزی است که به افزایش کارائی واحدهای کشاورزی منجر می‌شود. بنابراین، مکانیزاسیون خود به طور طبیعی کاهش نیروی کار، کاهش هزینه‌های تولید و در نتیجه کاهش مصرف آب را در برخواهد داشت. آب مازاد نیز می‌تواند برای توسعه کشت چندرقند مصرف شود. به همین دلیل این عامل بر سطح زیرکشت چندرقند تأثیر

اطلاعات جدول ۴ حاکی از آن است که سن کشاورز بر روی سطح کشت چندرقند تأثیر منفی دارد. به بیان دیگر با افزایش سن کشاورز به اندازه یک درصد، لگاریتم سطح زیرکشت چندرقند به اندازه ۷۴۵/۰ درصد کاهش می‌یابد. به بیان دیگر با افزایش سن کشاورز، سطح زیرکشت چندرقند کمتر شده و کشاورز به سوی کشت محصولاتی می‌رود که ریسک تولید آن کمتر است. بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که افزایش سن کشاورز به افزایش ریسک‌گریزی که نتیجه آن عدم افزایش سطح زیرکشت چندرقند است، منجر می‌شود. تحصیلات یکی از متغیرهای مهم است که برکشت چندرقند و توسعه سطح زیر کشت آن تأثیر مثبت دارد، زیرا افزایش سطح تحصیلات باعث افزایش ریسک‌پذیری شده و می‌تواند نقش بسیار مهمی در کاهش مصرف نهاده‌های تولید و در نتیجه کاهش هزینه‌ها ایفا کند. به عبارت دیگر افراد دارای تحصیلات بالاتر بر تخصیص نهاده‌ها مدیریت مطلوب‌تر داشته و از این نقطه نظر نسبت به سایر مزارع سودآوری بالاتری خواهد داشت. این مسأله خود عامل ایجاد انگیزه لازم برای اقدام به کشت چندرقند و در نتیجه توسعه سطح زیر کشت آن است. مالکیت اراضی بر کشت چندرقند تأثیر مثبت داشته است. به بیان دیگر سطح زیرکشت چندرقند در واحدهای دارای مالکیت شخصی به اندازه ۰/۰۰۷ بیشتر از سایر شفوق مالکیت یا نظام بهره‌برداری بوده است. نوع بذر مصرفی نیز تأثیر به سزاگی بر فرآیند کشت چندرقند داشته است.

چندرقدن هم بالاتر خواهد بود. نتایج مطالعه نشان می‌دهد که در استان خراسان دوری کارخانه‌های قند عامل منفی تأثیرگذار بر کشت چندرقدن می‌باشد و از اهمیت بالایی برخوردار است. به بیان دیگر به ازای افزایش یک درصد در فاصله مراکز تولید تا فرآوری، میزان سطح زیر کشت چندرقدن $165/0$ درصد کاهش خواهد داشت. عیار چندرقدن به عنوان تقریبی از قیمت دریافتی چندرقدن مورد استفاده قرار گرفته است. اطلاعات جدول ۴ نشان می‌دهد که هرچه عیار چندرقدن بالاتر باشد، قیمت بالاتری توسط کشاورز دریافت می‌شود که این مهم، عامل ایجاد انگیزه برای اقدام به کشت چندرقدن و در نتیجه توسعه سطح زیرکشت آن می‌باشد. بنابراین ضریب مربوطه نشان دهنده اهمیت آن در مجموعه متغیرهای تأثیرگذار بر سطح زیرکشت چندرقدن محسوب می‌شود. ضریب اهمیت آن $58/0$ می‌باشد که به لحاظ اهمیت پس از عملکرد سال قبل چندرقدن قرار می‌گیرد.

ثبت خواهد داشت. عملکرد چندرقدن در سال قبل نیز یکی از مؤلفه‌های بسیار مهم تأثیرگذار بر سطح زیر کشت چندرقدن در استان خراسان است. به عبارت دیگر هرچه عملکرد چندرقدن در سال قبل بیشتر باشد، اقدام به کشت چندر و در نتیجه سطح زیر کشت آن افزایش می‌یابد. در واقع می‌توان این گونه استدلال کرد که عملکرد بالای سال قبل، عامل روانی و محركی برای افزایش سطح زیرکشت چندر در سال آتی محسوب می‌شود. ضریب مربوط به عملکرد چندرقدن برابر $45/10$ می‌باشد که بر اهمیت و اولویت آن نسبت به سایر متغیرها دلالت دارد. به عبارت دیگر با افزایش یک درصد در عملکرد سال قبل چندرقدن، میزان سطح زیر کشت به اندازه $45/10$ درصد افزایش خواهد داشت. فاصله تا کارخانه‌قدن یکی دیگر از فاکتورهای مهم است که بر توسعه سطح زیرکشت چندرقدن تأثیر می‌گذارد. به عبارت دیگر هرچه کارخانه‌قدن به واحدهای تولید نزدیکتر باشد، انگیزه‌های تولید

جدول ۴ عوامل مؤثر بر گسترش کشت چندرقند در استان خراسان

Table 4 Factors affecting the expansion of sugar beet cultivated area in Khorasan province

متغیر Variable	ضرایب Coefficients	t-آماره T-Statistic
عرض از مبدأ	3.54	23.44*
Intercept		
سن	-0.745	10.31*
Age		
تحصیلات	0.365	7.44*
Education		
سابقه کار کشاورزی	1.445	0.723 ns
Experience of agricultural work		
نوع مالکیت اراضی	0.007	6.367*
Type of land ownership		
نوع بذر	0.339	6.39*
Type of seed		
روش کاشت		
Planting method	1.086	13.74*
نوع سیستم آبیاری		
Type of irrigation system	0.542	9.43*
عملکرد چندرقند در سال قبل		
Sugar beet yield in the last year	1.045	17.35*
فاصله تا کارخانه		
Distance to factory	-0.165	12.41*
قیمت پنبه		
Cotton price	0.0676	0.7923 ns
عیار چندرقند		
Percent of sugar(an impostor)	0.850	14.32*
توصیه های ترویجی		
Extention recommendations	0.01	0.348 ns
R ^r		0.7497
F		45.42*
DW		2.15

* معنی در سطح احتمال یک درصد ns غیر معنی دار

*Significant at 1 percent probability level   ns not significant

کشاورزی، تداوم برنامه پرداخت تسهیلات اعتباری برای پذیرش آبیاری تحت فشاریه منظور صرفه‌جویی در آب مصرفی و در نتیجه توسعه سطح زیر کشت و افزایش تولید چندرقند، توجه به ویژگی‌های فردی کشاورز به ویژه سن در سیاست بیمه محصولات کشاورزی، راه اندازی، مکان‌یابی کارخانه‌های قند و نیز انتقال کارخانه‌های قدیمی به خارج از شهرها و بازنگری در مأموریت‌های تعاونی‌های مکانیزاسیون و تعامل مثبت آن‌ها با کارخانه‌های قند برای انجام عملیات خاک ورزی و مهم‌تر از آن برداشت محصول در فاصله زمانی مناسب برای افزایش تولید و جلوگیری از کاهش عیارقند چندر تولیدی به عنوان راهکار ارائه شده است.

با توجه به آنچه گفته شد می‌توان نتیجه گرفت که مهم‌ترین عوامل مؤثر بر سطح زیر کشت چندرقند، عملکرد چندر در سال گذشته، عیار قد چندر، فاصله تا کارخانه، روش کاشت و نوع سیستم آبیاری بوده است هرچند متغیرهای دیگری نیز بر این فرآیند تأثیرگذار می‌باشند که در اولویت‌های بعدی قرار گرفته‌اند.

پیشنهادات

با توجه به یافته‌های مطالعه، بازنگری در مأموریت‌های ترویج کشاورزی با هدف افزایش کارایی پذیرش و به کارگیری نسخه‌های ترویجی، مدنظر قرار گرفتن دو سیاست و برنامه تولید واریته‌های جدید که دارای عیار بالا باشد و افزایش قیمت هر درصد عیار (قیمت تضمینی خرید) در دستور کار برنامه‌ریزان بخش

References:

منابع مورد استفاده:

- آشگر طوسی، ا. و همکاران. ۱۳۶۸. بررسی و تحقیق وضعیت چندر کاران استان خراسان. مشهد، اداره کل کشاورزی استان خراسان .
- دهقانیان، س، م. قربانی و ن، شاهنوشی. ۱۳۸۲a. بررسی اقتصادی ساختار تولید و فرآوری چندرقند در استان خراسان. طرح پژوهشی دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد.
- دهقانیان، س، م. قربانی و ن، شاهنوشی. ۱۳۸۲b. کاربرد تحلیل فراگیر داده در برآورد کارایی چندر کاران استان خراسان. مجله علوم و صنایع کشاورزی، جلد ۱۷، شماره ۲، صفحات ۲۶۷-۲۵۹.
- سلامی، ح. و م. عین اللهی. ۱۳۸۰. کاربرد مدل اقتصاد سنجی توبیت و روش دو مرحله‌ای همگن در تعیین عوامل مؤثر بر کشت چندرقند در استان خراسان. مجله علوم کشاورزی ایران، جلد ۳۲، شماره ۲، صفحات ۴۴۵-۴۳۵.

قربانی، م. ۱۳۸۳. ارزیابی کارکرد سیاست حمایتی بیمه بر کارایی و برابری چندرقند کاران استان خراسان. مجله بیمه و کشاورزی، شماره ۱، صفحات ۳۶-۱۹.

موسی‌نژاد، م و ص. بافنده ایمان دوست. ۱۳۷۳. تولید چندرقند در استان خراسان و تخمین اقتصاد سنجی آن. فصلنامه اقتصاد کشاورزی و توسعه. سال دوم، شماره ۵، صفحات ۲۹-۱۰.

Amemyia T (1985) Advanced Econometrics. Cambridge, Massachusetts, Harvard University Press.

Cheng HT, Capps OJ (1988) Demand Analysis of Fresh and Frozen Finfish and Shellfish in the United States. American Journal of Agricultural Economics. 70 :533-42

Crawford I (1998) Food and Agricultural Marketing Management. FAO Publishing.

Greene WH (1993) Econometric Analysis. 2nd edition. New York: Macmillan.

Nerlove M (1965) Estimates of the Elasticities of Supply of Selected Agricultural Commodities. Journal of Farm Economics.38: 496-509

Shephard RW (1970) Theory of Cost and Production Functions. Princeton University Press., Princeton, N. J.